

BARÒMETRE DE TARDOR (1) ▶ LA INQUIETUD PER LA CRISI

El pessimisme dels catalans sobre l'economia augmenta

▶ Els catalans que consideren la situació dolenta o molt dolenta ja arriben al 67%

▶ L'atur es converteix en la primera gran preocupació dels enquestats

EL PERIÓDICO
BARCELONA

La preocupació per la situació econòmica de Catalunya continua pujant d'una forma accelerada i sense fre: si al juliol passat els enquestats que pensaven que la situació era dolenta o molt dolenta eren el 55,3%, actualment arriben ja al 66,8%. Per contra, els que consideren que és bona o molt bona baixen fins a un exigü 8,9%, segons indica aquest Baròmetre de tardor. I els que no la veuen ni bé ni malament baixen 10 punts respecte del juliol, per sumar-se al grup creixent dels pessimistes.

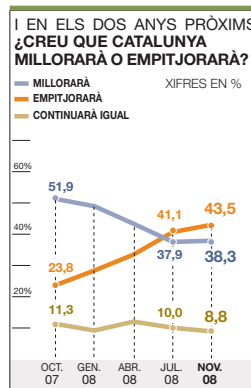
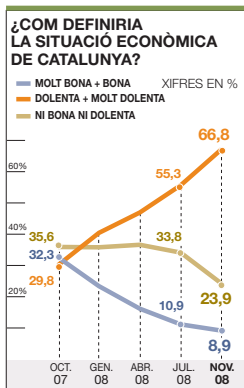
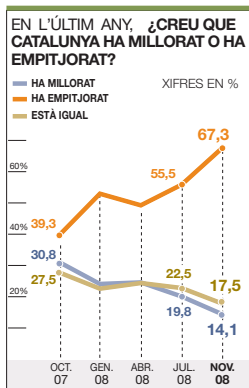
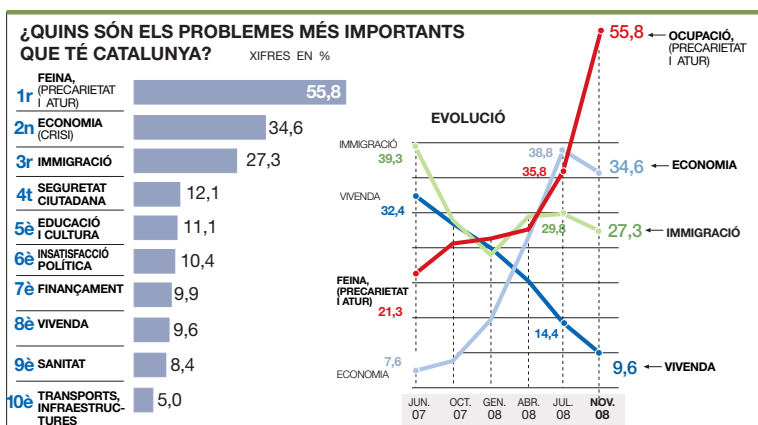
La deriva negativa de la situació econòmica que perceben els catalans ve reforçada per l'opinió també creixent que en els pròxims dos anys la situació empitjorarà. La diferència entre aquests i els que barrinen que millorarà és de 5,2 punts a favor dels pessimistes.

ELS ÍNDEXS DE PESSIMISME // Els grups d'electors que ofereixen uns índexs més grans de pessimisme sobre la situació econòmica són els votants del PPC (el 85,4%), seguits dels d'ERC (el 73,6%), CiU (el 69,8%), ICV-EUiA (el 64,9%) i PSC (el 57,4%). Cal destacar

que fins i tot els electors socialistes asseguren per majoria absoluta que la situació econòmica és dolenta o molt dolenta. Entre aquests votants, amb prou feines un 10% la consideren bona o molt bona. Aquesta impressió negativa s'estén a tots els altres grups d'enquestats, amb índexs substancialment semblants, segons si s'analitza el sexe, l'edat o el nivell d'estudis.

L'evolució de l'economia a Catalunya en els pròxims dos anys ofereix el seu índex més alt de pessimisme entre els electors del PPC (el 61%), seguits dels d'ERC (el 54,2%), CiU (el 51,4%), PSC (el 34,8%) i ICV-EUiA (el 29,7%). Aquest últim grup és l'únic conjunt de votants que encara conjecturen per majoria absoluta que la situació millorarà en els pròxims dos anys.

ELS PRINCIPALS PROBLEMES // La conseqüència més evident de la crisi és l'augment de l'atur i la sèrie d'acomiadaments massius que s'anuncien tant de forma definitiva com temporal (Nissan, Seat, Pirelli, Acciona i un llarg etcètera), cosa que ha fet que la desocupació aparegui com la principal preocupació dels catalans. La citen més de la meitat dels

enquestats. La crisi econòmica com a tal ha passat a ocupar el segon lloc, amb una pèrdua de gairebé 20 punts respecte al juliol en l'índex de mencions.

La immigració continua ocupant el tercer lloc, pràcticament amb el mateix percentatge de mencions que al Baròmetre de juliol. La seguretat ciutadana, que al juliol ocupava el

cinquè lloc, avança un lloc, amb un punt per sobre de les dades de l'anterior sondeig.

En canvi, la preocupació per la venda, que fa menys d'un any ocupava el segon lloc, darrere de la immigració, pateix des d'aleshores una caiguda en picat que la porta fins al vuitè lloc, amb un índex de mencions que no arriba al 10%. Com deia

EL PERIÓDICO el 10 de juliol passat sobre aquest mateix assumpte, el que probablement passa és que el preu de la vivenda i la dificultat d'obtenir hipoteques fa que els catalans s'oblidin del tema a l'espera de temps millors. L'educació passa del novè al cinquè lloc i la insatisfacció política es queda igual, en el sisè lloc. ■

ANÀLISI

Estabilitat malgrat la inquietud per la crisi

La política catalana sembla a l'espera de la sentència del Constitucional i el finançament

El mapa polític català continua pràcticament inamovible i amb una distribució partidària similar a la que ara mateix hi ha al Parlament. CiU continua per davant, però les formacions que componen l'actual Govern sumen la majoria necessària per revalidar el seu acord. En relació amb les darreres enquestes publicades per EL PERIÓDICO, els canvis més importants són els que protagonitzen ERC i el PPC. El primer recuperaria part del suport electoral que havia perdut des de les últimes eleccions, mentre que el PPC apareix relativament més feble.

Tots els líders polítics catalans tenen puntuacions discretes i Duran Lleida –que no competeix directament per la presidència de la Generalitat– es manté com el més ben valorat de tots els polítics proposats. Dels que sí que entren en pugna, el president de la Generalitat continua sent el que obté una valoració millor, lleugerament per davant del seu màxim rival, Artur Mas. En la mateixa línia, Montilla segueix apareixent com el preferit per a la presidència entre tots els candidats i, particularment, en el cara a cara amb el cap de l'oposició.

De fet, en aquest apartat de líders també hi ha poques novetats en relació amb consultes anteriors. Els principals canvis vénen donats per la inclusió com a possibles candidats dels nous presidents d'ERC i del PPC,

Joan Puigcercós i Alicia Sánchez-Camacho, respectivament. Ambdós obtenen nivells de suport similars als dels seus predecessors en les preferències com a president, però obtenen una millor nota que aquests; si bé és cert que el seu nivell de coneixement és menor.

La situació política catalana, doncs, no presenta gaires canvis i sembla situar-se en una etapa d'estabilitat, a l'espera del pronunciament del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut i de la conclusió de les negociacions sobre finançament. Contrasta, així sí, l'estabilitat del mapa polític català amb els canvis que s'observen en clau estatal, on el PPC i ERC presenten tendències inverses a les que tenen en clau catalana, ja que els populars apareixen reforçats i els republicans continuen en hores

baixes. Aquestes diferències s'han d'atribuir, entres d'altres raons, a la diferent percepció que els ciutadans semblen tenir del paper que cadascun d'aquests partits jugaria en els dos escenaris, el català i l'espanyol.

Segueixen creixent les valoracions negatives sobre l'evolució del país

Ara bé: on sí que s'observen canvis és en els indicadors de percepció de la situació de Catalunya, que continuen recollint un increment de les valoracions negatives sobre l'evolució del país i de la situació econòmica. De fet, quan es pregunta pels

principals problemes de Catalunya, gairebé tots els enquestats esmenten, d'una manera o altra, qüestions relacionades amb la crisi. Això sí, en aquesta ocasió, són les qüestions relatives a l'ocupació (fonamentalment l'atur) les que ocupen la primera posició del rànquing de preocupacions dels catalans, a diferència del Baròmetre d'estiu, quan la marxa de l'economia es va fer en primera posició.

En definitiva, en un context de constant increment d'inquietud per la situació econòmica en general i per l'ocupació en particular, el mapa polític català es manté estable en relació amb anteriors consultes. Sembla, doncs, que aquesta preocupació per la situació del país no té, de moment, repercussió important en les preferències electorals dels catalans, ni en clau autonòmica ni en l'estatal, a diferència del que passa en el conjunt d'Espanya, com apuntava l'enquesta que EL PERIÓDICO va publicar a principis de novembre. Caldrà esperar a futures consultes per veure si es manté aquest tret diferencial.